

KAD ČUJEŠ ZOV PLANINA, MORAŠ SE ODAZVATI

TEKST: V. Murganić, **FOTO:** D.Basara

ALBUM FOTOGRAFIJA

Čudnovatom zovu planina odazvalo se ovo ljeto i nekolicina naših članova. Ove godine cilj su nam bili najviši vrhovi Balkana, u Bugarskoj i Grčkoj.

U petak, 27. srpnja ove godine u jutarnjim satima Mira Valio, Vesna Pavlović, Lidija Basara, Marijana Valentić, Damir Basara, Goran Obradović, Mario Volarić i Vitomir Murganić koji je ujedno bio organizator i vodič pohoda, uputili su se prema planini Rila u Bugarskoj u kombiju Karlovačke športske zajednice. Nakon dugotrajnog i zamornog putovanja (najviše se vremena izgubilo na čekanju na graničnim prijelazima) u kasnim večernjim satima stižemo u Borovets. Prilikom prolaska kroz Sofiju, priključuje nam se i domaći vodič, Venceslav Krastev.

Ustajanje, obilan doručak i pohod na najviši vrh balkana, Musala 2925 m na planini Rila koja se nalazi na jugo zapadu Bugarske. Dijelom žičarom, a ostatak puta na noge junačke. Vrh je osvojen u predviđenom vremenu. Fotografiranje na vrhu u dresu „Vatrenih“ i silazak. Večera te zasluženi odmor.

foto: D. Bašara

Drugo jutro, kao nešto lakši uspon izabrali smo vrh Maljovica 2729 m također na planini Rila koji je udaljen nekih sat i pol vožnje od našeg sjedišta. Predivna priroda s mnoštvo potoka i slapića. Na vrhu nas je dočekala kiša, srećom kratkotrajna. Po povratku okrijepa u planinarskom domu i povratak u dolinu.

Treći dan je predviđen za odlazak na planinu Pirin gdje namjeravamo osvojiti dva vrha. Prije dolaska na planinarski dom Vihren 1950 m, posjetili smo Stobske piramide, prirodni fenomen koji je nastao uslijed erozije okolnog tla na način da je mekši dio tla ispran, a tvrdi ostao i čini začuđujuće tvorevine nalik na piramide. Nakon toga nastavljamo put ka Rilskom manastiru 1147 m koji je najviši i najveći pravoslavni manastir u Bugarskoj osnovan u 10 stoljeću, a ime je dobio po pustinjaku sv. Ivanu Rilskom. Što reći? Zdanje ostavlja bez daha. Preljepa arhitektura, predivne zbirke. Nešto neviđeno. Nakon toliko uzbuđenja zaustavljamo se na ručku. Na meniju bugarski specijaliteti. Po povratku posjetili smo bor stariji od 1000 godina. I konačno dom.

Rano ustajanje, doručak i priprema za turu. Dan maglovit. Moguća kiša. Krećemo hrabro prema vrhu Pirina, Vihren 2914 m. Staza kreće od doma i čeka nas skoro 1000 m visinske razlike. Cijelim putem nas prati magla i niska naoblaka. Na vrhu se razdvajamo u dvije grupe. Jedni polaze istom stazom natrag, a druga grupa nastavlja hrptom prema domu. Nalazimo se ispred doma uz obaveznu pivicu i marendu iz ruksaka.

Uobičajeni ritam. Ustajanje, doručak, priprema i pravac kombi. Čeka nas nedaleka vožnja do žičare, točnije „sedežnice“ koja nas je prebacila, u dva dijela, do planinarske kuće Bezbog 2227 m. Konačno sunčan dan i laganom stazom (do sada najlakšom) krećemo prema vrhu. Prolazimo pored vrha Bezbog 2645 m za kojeg smo odlučili da nećemo penjati i nastavljamo prema vrhu Poležan 2851 m. Na vrhu nas čeka koncert na gajdama jednog bugarskog planinara. Plan nam je prilikom spusta posjetiti nedaleka jezera, ali nas je jaka kiša spriječila

u tome. Dosta mokri i promrzli dolazimo do kombija, presvlačenje i u Bansko u šoping. Po dolasku dom razvlačimo zamke i nastojimo osušiti prokislu odjeću i obuću.

Fotografiranje ispred doma i polazak u Grčku, na nova osvajanja. Nakon nekog vremena opraštamo se od našeg vodiča Vencija koji ostaje u Bugarskoj, a mi nastavljamo put prema Grčkoj. Negdje oko ručka stižemo u malo pitoreksno mjesto Litihorno 300 m, u Grčkoj gdje odlučujemo se počastiti grčkim specijalitetima. Nakon ručka dogovor o turi i praćenje vremenske prognoze. Nažalost ovoga puta bogovi s Olimpa nisu nam bili naklonjeni i radi lošeg vremena odlučujemo da se nećemo popeti na najviši vrh Olimpa, Mitikas 2917 m. Nakon razgledanja grada odlučili smo posjetiti izletišta Prioni 1100 m od kuda je polazišna točka za Olimp. Nakon svih peripetija odlučili smo prenoćiti na Egejskom moru, u mjestu Paralija. Sutradan nakon obilnog doručka krećemo prema Makedoniji. Odlučili smo promijeniti rutu i posjetiti Ohridsko jezero. Nismo imali sreće. Po dolasku u Ohrid dočekala nas je obilna kiša i nastavljamo put prema Srbiji. Noćimo u Leskovcu. Već se osjeća zamor.

Sutradan ručak u Beloj Ruži u Sremskoj Mitrovici. Poneka kava na auto cesti, i nakon prevaljenih 3200 km, puni dojмова vraćamo se u Karlovac.

Veliko hvala športskoj zajednici grada Karlovca na ustupljenom kombiju.

Podjeli ovo:

[Podijeli na Twitteru \(Otvora se u novom prozoru\)](#)

[Klikom podijelite na Facebooku\(Otvora se u novom prozoru\)](#)

[Klikni za dijeljenje na WhatsAppu\(Otvora se u novom prozoru\)](#)

[Kliknite za slanje e-pošte prijatelju\(Otvora se u novom prozoru\)](#)

[Klikni za ispis\(Otvora se u novom prozoru\)](#)

[Više](#)